

SKN a jeho rodina v Bílovicích

Místa jejich pobytu v obci dnes můžeme poznat podle vzpomínek Boženy Neumannové (Byla jsem ženou slavného muže) a upřesnit podle Miloslava Procházky (Výletní Bílovice nad Svitavou).

Po přestěhování z Řečkovic 17.5.1907 žili nejprve v č.20 u Ludvíka Kartouse. Tehdy to byl na Husově ulici neobydlený nárožní domek, s předzahrádkou, dnes č.274.

Odtud přešli do Uliček k Mazancům č.188. Zde v domku pod lesem měli k dispozici 3 pokoje.

Boženy rodiče – Josef a Kateřina Hodačovi po příchodu z Řečkovic žili nejprve v ulici Kollárově u Šebelů (č.9) a pak v Uličkách u Kapustů (č.106).

Neshody mezi partnery byly příčinou, že Božena a dcera Soňa odtud samy odešly. U Klodnarů v č. 120 na hlavní ulici ale strávily jen jednu noc (patrový dům, později zbořený – dnes pošta). Hned druhý den přešly do Srbova neobydleného domku (č.84.- dnes zbořeno) v úzké uličce u mostku nad potokem Melatínem.

SKN zůstal u Mazanců 3 měsíce sám, nájem nezaplatil a šel bydlet na náves do patra domku řezníka Svobody, kde v přízemí byla jatka a krám (č.237 – tzv. Hláska).

Božena jej za čas vzala na milost, ale byt u Srby byl malý a navíc s nimi žil Boženy otec - již vdovec, tak si SKN ještě pronajal další místnost – modrou pracovnu nad starou poštou u Svobody (č.26). Tam si nechal udělat 3 prosklené skříně na knihy, rohovou lavici se stolem, skříňku na prádlo, poličku a postel. SKN tuto pracovnu ale využil jen krátce - od 11.4.1912 do požáru 4.5.1912.

Později se všichni opět stěhovali. V hostinci u Pochopů (č.3) na rohu Uliček měli 2 pokoje, ale opět málo místa, tak si SKN pronajal další pracovnu u Šenků v č.5., kde je dnes na fasádě pamětní deska.

Bylo to tedy celkem 8 míst - 5 pobytů rodiny a k tomu 2 samostatné pracovny SKN a pobyt v Hlásce.

Za zmínku jistě stojí úvahy SKN o tom, že by zde koupil od Julia Bandoucha kus zahrady, nechal si postavit dům a zůstal v Bílovicích natrvalo. Bohužel však tehdy neměl stálé zaměstnání, tak by mu úvěr nikdo neposkytl. Navíc se takový nápad nelíbil manželce Boženě, neboť ta měla ráda život ve městě.

Ve skutečnosti se však jejich život zformoval jinak.

V roce 1914 začala první světová válka, SKN narukoval v květnu 1915 a první světovou válku prožil na frontě jako sanitář. Do Bílovic se vrátil jen r. 1917 na krátkou dovolenou ale konec války jej už zastihl v pražské nemocnici. Po demobilizaci pak v Praze začal s novými aktivitami.

Z Bouřliváka úředníkem.

Vedle vydavatelské činnosti byl v letech 1918 – 1920 poslancem Revolučního národního shromáždění za Československou stranu socialistickou, vedle např. Václava Klofáče a Edvarda Beneše. SKN zde ale patřil k levicovému křídlu anarchokomunistů. Mezitím byl v dubnu 1919 dekretem prezidenta republiky jmenován ministerským radou ministerstva školství a národní osvěty. Z této státní služby vystoupil v červnu 1920.